

Predica de la Krefeld, 03 septembrie 2005

Ewald Frank

[...] Laudă și mulțumiri Domnului pentru harul și credincioșia Lui, pentru marea prioritate pe care o avem, aceea de fi fim adunați în Numele Lui, în prezența Lui, gata să ascultăm Cuvântul Lui, să-l primim prin credință și să-l împlinim prin ascultare. Acesta este de fapt scopul.

Cine mai are o cântare pe care o putem cânta? Poate „Numai să crezi”? Haideți să credem azi din toată inima pentru ca brațul Domnului să se poată descoperi. [...] Cântăm și „Aceasta este ziua pe care făcut-o Domnul...” [...]

Cred că putem spune cu toții un AMIN la ceea ce s-a cântat. Este timpul nostru pe care ni l-a dat Domnul ca să credem Cuvântul și făgăduințele pentru acest timp. Și încrederea noastră este în Dumnezeu. El va face totul bine cu aceia care-L cred, care cred Cuvântul Lui.

Dorim ca toți să se simtă bine, să se simtă ca acasă, și să fie gata în interiorul lor ca să asculte Cuvântul, să-l primească, și să le fie descoperit. Noi am înțeles care este marea deosebire dintre Cuvântul original care a ieșit din gura lui Dumnezeu, și toate răstălmăcirile Cuvântului. În locul acesta pentru noi este importantă hotărârea dumnezeiască. Noi predicăm numai ce este scris în această Carte.

Dorim să vă spunem tuturor bun venit, celor de aproape și celor de departe. Dacă mă uit în stânga, de la răsărit la apus... dacă mă uit în dreapta... noi suntem cu adevărat adunați de pe plan internațional: din Republica Cehă, din Polonia, Italia, Austria, Belgia, Olanda, Franța, Elveția – cu adevărat suntem adunați aici din întreaga Europă. Apoi avem aici prieteni din Nepal. Și pentru prima dată avem un prieten deosebit din Filipine. Unde este fratele nostru Manuel din Filipine? Aș dori să se ridice un moment. Da, Dumnezeu să te binecuvânteze în mijlocul nostru, într-un mod deosebit. Da, noi ne bucurăm foarte tare. Cu mulți ani în urmă el a fost în Manila, într-o adunare, și a ascultat Cuvântul lui Dumnezeu. Iar acum el este un predicator al Cuvântului pe care l-a ascultat atunci.

Avem apoi prieteni din Canada – fratele nostru Andree, care este și el pentru prima dată în mijlocul nostru. Dumnezeu să-l binecuvânteze. El este din Quebec.

Este apoi aici fratele nostru Keller din British Columbia. Unde este? Unde este fratele Keller? Te rog ridică-te. Dumnezeu să te binecuvânteze în mijlocul nostru. Și fie ca Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți prietenii noștri din British Columbia, din Edmonton și de pretutindeni, oriunde sunt răspândite sufletele Miresei Domnului Isus, în jurul pământului.

Avem apoi pe prietenii noștri din Paris, din Bruxelles... fratele și sora Kupfer, din Elsas - Franța. Mai ales cei celor sunt pentru prima dată aici am dori să le urăm bun venit într-un mod deosebit. Vă rog ridicați-vă o clipă în picioare. Cine este astăzi pentru prima dată aici, în mijlocul nostru? Vă rog ridicați-vă un moment. Bine ați venit. Bine ați venit. Bine ați venit. Bine ați venit. Bine ați venit. Da, fiți bineveniți; Dumnezeu să vă binecuvânteze în mijlocul nostru. Domnului să-I fie aduse toate mulțumirile, pentru că El încă mai cheamă afară.

Avem apoi salutări de la fratele Walstrem, din întreaga Europă, și am putea merge până la Nairobi, până la Botswana, la Johannesburg, la Cape Town, la Kinshasa, la Lubumbashi... am putea merge până la Luanda - de pretutindeni, da... la fratele Rigobear la Benin, și în toate țările în care sunt alături de noi frați și surori care cred Cuvântul acestui ceas. Noi suntem recunoscători în special pentru fratele Daniel din Capetown, și fratele David din Capetown, fratele Moutiqua din Johannesburg; și de asemenea frații din alte țări sunt uniți cu noi în Domnul. Și noi de asemenea îi salutăm din locul acesta pe toți cei care ne ascultă, care sunt conectați la Internet și ascultă adunarea, în întreaga Europă. Și apoi desigur suntem uniți într-un mod deosebit cu prietenii noștri din Chile. Aceasta este o prietenie deosebită în Domnul, o legătură strânsă dată de Dumnezeu. Și noi suntem bucuroși pentru toți cei care au auzit Cuvântul Domnului și l-au crezut.

Apoi fratele Schmitt mi-a dat o bucată de hârtie aici, cu salutări din Ucraina, mai ales din Ushgorod, din Bielorusia, din Rusia Albă, din Moldova... de pretutindeni. Avem apoi vestea bună că fratele Graaf a făcut pentru prima dată o călătorie în Africa. Frate Graaf, te rog să te ridici, pentru ca toți să te poată vedea. Închipuți-vă: un elvețian merge și în Africa... Este minunat să vezi cum călăuzește Dumnezeu totul astfel încât Cuvântul Domnului să alerge. Dacă este fratele Barilier în Africa, acesta nu este un eveniment – Dumnezeu l-a binecuvântat de multe decenii și-l binecuvântează în continuare. În ultimul timp este și fratele Ettiene Jenton acolo... Dar pentru fratele Graaf cu siguranță că aceasta a fost o experiență deosebită. Noi am auzit, și ni s-a confirmat prin telefon că predicile au fost o binecuvântare pentru mulți. Suntem recunoscători pentru aceasta.

Acum, frați și surori, noi trecem direct la vestirea Cuvântului, mai ales în partea de învățătură biblică. În Sfânta Scriptură ne sunt descrise cele cinci slujbe pe care le-a pus Dumnezeu în Biserică: apostoli, proroci, păstori, învățători și evangheliști – aceasta este rânduiala divină în Biserica lui Isus Hristos. În ultima broșură care tocmai a ieșit de la tipar, la pag. 22-24 am pus niște întrebări creștinilor, mai ales celor din biserica Romei. Și noi nu facem asta pentru că așa ne place. Noi avem datoria sfântă înaintea Dumnezeului Celui sfânt să dăm mai departe sfântul Cuvânt așa cum ne-a fost lăsat în sfânta Scriptură. Dacă facem observația că nici în biserica romano-catolică, nici în biserica greco-ortodoxă și în niciuna din multele biserici nu se găsește ceva ce să fie în concordanță cu Biblia, atunci facem această observație cu mare durere, pentru că oamenii își pun speranța într-o religie, într-o biserică, într-un om, începând de la nașterea până la moartea lor, și după aceea ei merg în veșnicie înșelați. Cine poate suporta acest lucru? Cine nu simte o mare

durere când vede asemenea lucruri? Și vă rog să-mi permiteți să fac următoarea observație aici: dacă am mai avea șansa ca după moarte să luăm o altă hotărâre, diferită, atunci vestirea nu ar fi atât de serioasă precum este acum. Dar sfânta Scriptură spune în Evrei 9:27: „Și, ...oamenilor le este rânduit să moară o singură dată, iar după aceea vine judecata.” Sfânta Scriptură nu pomenește nimic despre nici o canonizare după moarte [canonizare: o practică catolico-ortodoxă prin care se face trecerea oficială a unor persoane decedate în rândul sfinților – n.tr.]. Scriptura pomenește numai despre sfințirea celor care au crezut Cuvântul lui Dumnezeu în timpul vieții lor. Și lor li s-a făgăduit: „Fericiți și sfinți sunt cei ce au parte de întâia înviere! Asupra lor a doua moarte n-are nici o putere.” Și cele nouă fericiri din predica de pe munte nu se adresează morților, ci celor vii. Noi trebuie să lăsăm aceste lucruri așa cum sunt. Este cu neputință să dai dreptate și lui Dumnezeu și oamenilor în același timp. Este imposibil.

Eu doresc să amintesc foarte scurt niște puncte pe care noi le-am enumerat aici. De pe buzele Domnului nostru nu a venit nici o făgăduință care să spună că Petru va avea un succesor. Nu este nici o făgăduință care să spună că Hristos va avea un „Locțiitor”. Nu există în Scriptură nimic din lucrurile introduse de către oameni. Și acesta este marele necaz din creștinism și din toate celelalte religii: oamenilor li se fac promisiuni pe care Dumnezeu nu le-a făcut niciodată. Numai ceea ce făgăduit Dumnezeu se va și împlini. Orice altceva este o înșelăciune. Și cu adevărat, noi toți ne-am născut într-o înșelăciune, ca să nu spun escrocherie. Însă înșelăciunea este o escrocherie. Toată creștinătatea și lumea întreagă este născută cu adevărat în escrocheria religioasă. Și de aceea noi toți trebuie să fim născuți din nou, trebuie să primim în noi Cuvântul adevărului, și Duhul lui Dumnezeu trebuie să vină peste noi ca să producă viața noastră în noi.

Încă o observație doresc să fac: „Se cunoaște în Biserica nou-testamentară ceva despre apa sfințită, tămâie, crucifix, rozariu, procesiuni, pelerinaje sau purgatoriu? Nu! Știe ceva Biserica nou-testamentară referitor la sacramente? Sau despre botezul copiilor, despre nași și nașe? S-a auzit ceva despre slujba pentru morți și „sfânta jertfă a liturghiei”? Nu! Cunoaște ea ceva despre spovedanie sau indulgențe?” [citat din „Clarificare de Sus” – pag. 24] Și eu spun acest lucru cu o mâhnire profundă: Biserica Noului Testament nu cunoaște nimic din ce li se prezintă oamenilor ca având o natură creștină. Nimic din toate acelea nu provine de la Hristos. Și atunci noi să tăcem? Nu există nici un „Ave Maria”. Aș putea să enumăr din nou toată lista. Maria mai este amintită numai o singură dată, în Fapte 1:14, în legătură cu turnarea Duhului Sfânt. Chiar și ea, o fecioară care a găsit har înaintea lui Dumnezeu, nu a putut să intre în slavă fără până nu a primit botezul cu Duhul Sfânt, împreună cu cei 120. Deci nu este vorba despre o canonizare făcută de oameni, ci noi trebuie să ne întoarcem înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu. Numai cine-L crede pe Dumnezeu va fi eliberat din toată înșelăciunea aceasta.

În luna august a acestui an am avut cu adevărat trei evenimente deosebite. Am avut vizita papei... Frați și surori, eu nu am avut prea mult timp ca să mă uit la televizor. Nu am niciodată timp, numai atunci când călătoresc în jurul lumii. Aici la

Krefeld, nu am timp. Dar dacă vezi și auzi că trei sute de mii de oameni au jubilat înaintea acestui om, pe malul râului Rin, când el era într-o ambarcațiune, prezentându-se ca un pescar de oameni – aparent ca și Hristos când era în barcă și vorbea mulțimii. Și apoi când 300.000 de oameni strigă „Sfinte Părinte, nu te lăsăm să pleci până nu ne binecuvântezi.” – atunci cu aceasta s-a mers prea departe. Atunci nu mai poți să taci. Nu, acest lucru merge prea departe. Nu este permis să fie slăvit un om! Eu am scris despre aceasta: Dumnezeu niciodată n-a fost slăvit într-un om, pe acest pământ; numai în descoperirea Lui personală, când s-a făcut om în Isus Hristos, Domnul nostru. Dumnezeu nu dă altuia slava Lui. Și mă gândeam la cuvântul din Gen. 32, unde Iacov s-a luptat cu Dumnezeu atunci când Acesta i s-a descoperit ca un Înger, și după aceea el a spus: „Nu Te voi lăsa să pleci până nu mă vei binecuvânta.” Și toți acești tineri nonconformiști, îmbrăcați necuviincios, și care habar nu au de Dumnezeu jubilează înaintea unui om și după aceea îi cer binecuvântarea. Doresc să vă reamintesc de asemenea textul din Matei 23:9, unde Domnul nostru spune: „Și „Tată” [Părinte] să nu numiți pe nimeni pe pământ; pentru că Unul singur este Tatăl vostru: Acela care este în ceruri.” Și numai Numele Lui să fie slăvit, și numai împărăția Lui să vină, și numai voia Lui să se facă pe pământ precum în cer. Însă noi vedem că toată omenirea este într-un entuziasm, ca într-o beție – fie că este vorba despre un entuziasm sportiv sau religios, omenirea este mințită de la început, și asta s-a întâmplat pretutindeni pe pământ.

Avem apoi al doilea eveniment: inundațiile. Și în punctul acesta ne gândim la Luca 21:25 unde se vorbește despre mare și despre valurile care urlă. Și ne gândim la Isa. 51:15-16: „Eu sunt Domnul, Dumnezeul tău, care stârnesc marea și fac să-i urle valurile, și al cărui Nume este Domnul oștirilor. Eu pun cuvintele Mele în gura ta, și te acopăr cu umbra mâinii Mele, ca să întind ceruri noi și să întemeiez un pământ nou, și să zic Sionului: „Tu ești poporul Meu!”” Dumnezeu lucrează într-un mod minunat, iar cine citește în Amos 3 va vedea că acolo este scris: „se întâmplă o nenorocire într-o cetate, fără s-o fi făcut [îngăduit – în germană] Domnul?” Și direct în această legătură este scris: „Nu, Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să-Și descopere taina Sa slujitorilor Săi prooroci.” Și noi am înțeles că trăim într-o perioadă profetică, când se împlinește prorocia biblică.

Doresc să mai amintesc foarte scurt și următorul lucru aici. Referitor la canonizare, am aici un articol de pe Internet: 3 sept. ora 8:30. Și aici este scris ceva foarte ciudat. Cum știm cu toții, fostul papă va fi canonizat acum, iar pasajul acesta spune că un evreu american a fost vindecat când a primit de la papă euharistia. Monseniorul Stanislau ar fi fost martor. Amintesc acest lucru cu un singur motiv: oamenilor li se prezintă orice: acum se caută minuni care ar fi avut loc, și despre care n-a știut nimeni când fostul papă era în viață. Iar acum, după ce el a murit, se caută și se inventează minuni. Eu repet: nu există nici o canonizare după moarte, ci este vorba despre a fi binecuvântat și sfânt în timpul vieții, dacă credem așa cum spune Scriptura, dacă primim ceea ce ne-a făgăduit Dumnezeu în Cuvântul Său.

Noi am fost martori de asemenea la vizita papei la sinagoga din Koln. Eu nu vreau să intru în amănunte, dar și evreii mai au încă mahrama peste ochi și peste inimile lor. Și Pavel scrie că mahrama poate fi luată numai în Hristos.

Frați și surori, același lucru este valabil și pentru toate bisericile, cultele și religiile. Dumnezeu s-a descoperit personal omenirii numai în Hristos. Numai în Hristos a venit Dumnezeu la noi, iar noi venim la Dumnezeu numai prin Hristos. Numai El a putut să spună: „Cine M-a văzut pe Mine, a văzut pe Tatăl.” „Eu și Tatăl una suntem.” Deci, de fiecare dată trebuie mers la punctul principal.

Acum, în ce privește inundațiile – desigur că acestea ne afectează și pe noi, și noi suferim alături de toți, fie din Bavaria, fie din Austria sau Elveția. Dar ceea ce s-a întâmplat acum în America întrece tot s-a întâmplat mai înainte. Închipuiți-vă că este afectată o zonă de dimensiunile mării Britanii, și oamenii de pretutindeni nu știu ce să mai facă. Întrebarea se pune însă dacă oamenii iau seama la vorbirea lui Dumnezeu, la judecățile care au început deja să vină. Eu nu doresc să mă implic în politică - dar un președinte care a cheltuit deja peste 200 de miliarde de dolari pentru războiul din Irak, care de fapt nici nu este un război ci este teroare, și aceasta totuși continuă...

Frați și surori, noi am ajuns la sfârșitul timpului de sfârșit. Și poate putem face comparația cu următoarele lucruri: „Zece zile de exerciții militare comune ale Rusiei și Chinei, pentru combaterea terorismului mondial.” Eu mi-am notat versetele; le puteți nota și voi. Este vorba despre Ezech. 38:5-6, v. 14-16, unde întotdeauna se vorbește despre nordul îndepărtat. Acolo este scris negru pe alb: „...din fundul miazănoaptei...” - nordul îndepărtat. Vă puteți uita pe harta lumii. Vladivostok este ultimul oraș. Iar cine este acolo mai are circa 60 de km până la granița chineză, și poate privi până în Japonia și în Coreea de nord. Iar când auzi că aceste două mari națiuni se unesc în cel mai mare exercițiu militar din istoria omenirii, atunci trebuie să iei Biblia în mână. Trebuie să citești Apoc. 16:12, unde se spune că se pregătește calea împăraților din răsărit. Deci nu numai împărații din nord, sau din nordul îndepărtat, ci calea trebuie pregătită și pentru împărații din est. O puteți citi în Apoc. 9:13-18.

Frați și surori, noi nu intrăm în aceste detalii, dar Dumnezeu conduce lucrurile în așa fel încât noi am primit Cuvântul profetic ca să ne orientăm. Noi să nu fim atenți numai la semnele timpului cum ar fi războaie și vești de războaie, cutremure, inundații ș.a.m.d., ci noi să înțelegem cu adevărat că este în plină desfășurare pregătirea lucrurilor ce se vor întâmpla după răpire. Deci, ridicați-vă capetele, pentru că știm că răscumpărarea noastră se apropie. Cât va mai dura, nu știe nici unul dintre noi. Însă un lucru știm: revenirea Domnului este foarte-foarte aproape.

Acum două sau trei versete cu privire la Gaza. Ar fi bine dacă v-ați uita cu toții la o hartă a Israelului, ca să cunoașteți lucrurile și din punct de vedere geografic. Punctul cel mai sudic care este amintit în Biblie este Gherar, și acesta este chiar la granița cu Egiptul. Fiecare se poate uita pe hartă. Punctul cel mai din nord este Apek, chiar în nordul îndepărtat al acestei fâșii. Iar cine dorește să citească aceste lucruri,

o poate face. O fâșie de pământ de 40 de km, cu o lățime de 6-14 km, cu o suprafață totală este de circa 378 km pătrați. Dar acum este vorba despre următorul lucru: nu numai să relatăm despre o anumită suprafață, ci aceasta este fâșia pe care Israelul nu a cucerit-o în timpul lui Iosua. Iar fâșia aceasta necucerită a ajuns un laț pentru poporul lui Israel în tot decursul timpului. Iar în acest context citesc pe scurt versetele, iar apoi trecem la cercetarea Cuvântului care ne privește pe noi. Pentru că, haideți să fim sinceri: în momentul de față Biserica vorbește despre ceea ce se întâmplă în lumea întreagă, dar trebuie să sosească clipa când în lumea întreagă să se vorbească despre ceea ce face Dumnezeu în Biserică. Altfel nu se poate. Acest lucru trebuie să ajungă așa. Dumnezeu nu ne va uita și nu ne va lăsa așa cum suntem, ci El cu adevărat Își va împlini Cuvântul, prin har.

Ultima dată noi am citit versetele din Țefania 2:4, unde spune că Gaza va fi nimicită iar Ascalonul va fi pustiit. „Căci Gaza va fi părăsită, Ascalonul va fi pustiit, poporul din Asdod va fi izgonit ziua în amiaza mare, și Ecronul va fi smuls din rădăcini.” Apoi găsim mai departe descrierea a ceea ce va cuprinde această nimicire. Dar iată care este miezul: pentru că Gaza nu a fost cucerită niciodată pe vremea lui Iosua, de aceea n-a devenit o parte din țara făgăduită despre care i-a vorbit Domnul Dumnezeu lui Iosua în cap. 1: „Orice loc pe care-l va călca talpa piciorului vostru, vi-l dau” Însă fâșia aceasta nu a fost capturată pe vremea lui Iosua, deși fusese dată făgăduința pentru aceasta. Și iată care este punctul principal, și marea lecție pentru noi ca Biserică nou testamentară: numai dacă ne punem piciorul credinței pe fiecare făgăduință dată de Dumnezeu, abia atunci va deveni aceasta proprietatea noastră. Dacă nu, Dumnezeu se va folosi chiar de lucrul acela ca să ne pună la încercare, și să ne îngreuneze viața. De aceea, lecția cea mare este să credem, să primim ceea ce ne-a făgăduit Dumnezeu prin harul Său. Dați-mi voie să vă citesc din Judecători 1:18. „Iuda n-a putut cuceri Gaza și ținutul ei, Ascalonul și ținutul lui, Ecronul și ținutul lui.” [traducerea germană Martin Luther.] Ei n-au putut-o cuceri! N-au putut-o cuceri. Da, în punctul acesta noi oftăm. Făgăduința era dată, și Dumnezeu era cu poporul Său, și totuși biruința nu a fost dusă până la capăt. Și de aceea citim mai departe în v. 19: „Domnul a fost cu Iuda; și Iuda a pus stăpânire pe munte, dar n-a putut să izgonească pe locuitorii din câmpie, pentru că aveau care de fier. Au dat Hebronul lui Caleb cum spusese Moise; și el a izgonit de-acolo pe cei trei fii ai lui Anac.” Iar acum urmează: „Fiii lui Benjamin n-au izgonit pe Iebusiții care locuiau la Ierusalim; și Iebusiții au locuit în Ierusalim cu fiii lui Benjamin până în ziua de azi.” Frați și surori, eu sunt gata să spun că noi, ca Biserică nou testamentară trebuie să ajungem în posesia tuturor făgăduințelor. Și vom ajunge să le posedăm și vom sta pe pământul pe care ni l-a dat Dumnezeu, pentru că toate făgăduințele lui Dumnezeu sunt „DA și AMIN”.

Să citim în această legătură și Cuvântul din Judecători 2:1, despre făgăduința lui Dumnezeu care-Și ține Cuvântul în veci, și Care nu rupe niciodată legământul: „Îngerul Domnului S-a suit din Ghilgal la Bochim, și a zis: „Eu v-am scos din Egipt, și v-am adus în țara pe care am jurat părinților voștri că v-o voi da. Am zis: „Niciodată nu voi rupe legământul Meu cu voi.”” Dumnezeu a pus o condiție pentru

aceasta, și anume ca altarele [păgâne] să fie surpate și toți idolii să fie aruncați la pământ pentru ca numai Domnul Dumnezeu să aibă singurul Cuvânt de spus în țara aceasta, iar poporul Lui să nu slujească altor dumnezei, ci numai singurului Dumnezeu adevărat care Și-a scos poporul din robie ca acesta să-I slujească. Și acesta este punctul despre care este vorba și acum, în ceea ce ne privește pe noi ca Biserică nou testamentară. Jud. 2:20: „Atunci Domnul S-a aprins de mânie împotriva lui Israel, și a zis: „Fiindcă neamul acesta a călcat legământul Meu pe care-l poruncisem părinților lor, și fiindcă n-au ascultat de glasul Meu, nu voi mai izgoni dinaintea lor nici unul din neamurile pe care le-a lăsat Iosua când a murit.” Ce cuvânt dur! Și după aceea, v. 22: „Astfel, prin ele, voi pune pe Israel la încercare, ca să știu dacă vor căuta sau nu să urmeze calea Domnului, cum au căutat părinții lor. Și Domnul a lăsat în pace pe popoarele acelea pe care nu le dăduse în mâinile lui Iosua, și nu S-a grăbit să le izgonească.” Aproape că ai putea să spui că este o tragedie: Domnul Dumnezeu dăduse făgăduința deja lui Avraam, de când a vorbit prima dată cu el în Gen. 12, și mai departe în Gen. 17, și Avraam a locuit ca străin în țară. Și după aceea poporul Israel, chiar în timpul lui Iosua, marele bărbat al lui Dumnezeu care a poruncit să se pună chivotul legământului pe umerii preoților și să meargă prin Iordan ca pe uscat, care a înconjurat de șase ori Ierihonul, în șase zile, iar în ziua a șaptea a făcut acest lucru de șapte ori și nimeni n-a trebuit să-și întindă mâna ca să atingă zidurile – trâmbițele au sunat înaintea lor și Dumnezeu mergea înaintea lor și era cu ei. Și iată că zidurile au căzut și biruința lui Dumnezeu s-a descoperit.

Frați și surori, avem aici marea lecție despre chemarea noastră afară, apoi vine timpul încercării, și după aceea vine timpul intrării. Și în punctul acesta noi trebuie să fim atenți ca fiecare suprafață (aspect) din viața noastră să fie cucerită, ca fiecare făgăduință s-o trăim personal, ca să nu mai rămână nimic ce ne-ar putea deveni un laț. Aceasta este lecția cea mare pe care trebuie s-o învățăm din trăirile Israelului. Dacă citiți în Judecători mai ales în cap. 16, vedem acolo un bărbat pe nume Samson. Și este scris chiar că Duhul lui Dumnezeu a venit peste el, și ce s-a întâmplat? El s-a dus la Gaza. Ce căuta el acolo? Aceasta nici măcar nu devenise o parte din țara făgăduită. Și acolo a fost curva, acolo el a căzut în capcană, și ochii i-au fost scoși. Și acolo a trebuit el să învârtă râșnița. Știți foarte bine că [relatarea din] sfânta Scriptură n-a fost dată ca să avem unul sau două capitole în plus. Ci tot ce s-a întâmplat cu Israelul în plan firesc este o prefigurare a căii Bisericii lui Isus Hristos din Noul Testament. Și dacă ne uităm cu atenție, Dumnezeu a numit Israelul „soția” Lui, „logodnica” Lui. Trebuie să citim în prorocul Ezechiel în cap. 16 și în alte capitole, în prorocul Osea, în prorocul Ieremia. Dumnezeu a trebuit să spună deodată „Israel nu este nevasta Mea” [Osea 2:2] „Ea a curvit, s-a depărtat de Mine și a slujit dumnezeilor neamurilor.”

Apoi, în Noul Testament avem în Apoc. 12 tabloul femeii care avea pe cap o cunună de 12 stele. Și noi am auzit-o din gura fratelui Branham că este vorba despre Biserica, Biserica nou testamentară, încununată cu învățătura celor 12 apostoli. Și după aceea în Apoc. 17 avem tabloul cu femeia care nu are pe cap o cunună de 12 stele, ci care călărește pe o fiară, și este curva cea mare, iar celelalte sunt fiicele ei.

Haideți să înțelegem odată pentru totdeauna că cine părăsește terenul biblic ajunge pe terenul dușmanului și atunci părăsește credința în singurul Dumnezeu adevărat și începe să slujească altor dumnezei. Și atunci trebuie pusă întrebarea: unde s-a vorbit vreodată în Biblie măcar o singură dată despre „un Dumnezeu triunic”? Cu adevărat, așa ceva nu s-a întâmplat niciodată. Nu s-a vorbit niciodată în Biblie despre trei persoane care șed veșnic una lângă cealaltă. Unde spune Biblia că Dumnezeuul cerului, ca Tată, a născut pe Fiul în ceruri, așa cum se mărturisește în crezul niceean, care a fost completat după aceea în crezul calcedonean, din anul 381. Iar cine compară aceste două creduri observă cât s-a adăugat. Și ambele n-au nici o temelie biblică. Deci, cine este în Împărăția lui Dumnezeu, cine aparține Bisericii lui Isus Hristos, nu are voie să comită curvie spirituală. Nu are voie să calce pe pământ străin, pe care nu s-a călcat în Biserica de la început. Nu are voie să calce pe un asemenea teren!!! Noi trebuie să rămânem în granițele Cuvântului lui Dumnezeu. De câte ori să mai spunem: ce am eu, sau ce avem noi de-a face cu „domnul Tertulian din Tunisia”? Eu nu înțeleg asta! Ce am eu de-a face cu el? Ce avem noi de-a face cu oricare „părinte al Bisericii”? Toți aceștia au fost păgâni, n-au avut nici o chemare – nici unul dintre ei! Și eu cunosc istoria Bisericii. Nici măcar odată n-a fost vreunul dintre cei din sec. III, IV, sau din alte secole, care să fi primit o chemare dumnezeiască. Ei erau filozofi, și au tălmăcit conținutul divin într-un fel omenesc, și și-au introdus părerile lor personale în Cuvântul lui Dumnezeu. Și acest lucru noi nu-l putem tolera, și nu vrem să-l tolerăm. Noi dorim să ocupăm tot ce a dăruit Dumnezeu Bisericii. Și credem că toate făgăduințele lui Dumnezeu sunt cu adevărat „DA și AMIN”.

Haideți să cuprindem. Fâșia aceea care n-a fost capturată pe vremea lui Iosua n-a fost capturată niciodată după aceea. Însă fâșia aceea care a aparținut Egiptenilor până în 1967, a fost ocupată după aceea de israeliți. Iar acum, după 38 de ani, ei trebuie să plece de acolo. Și eu vă spun de ce: ca să nu aibă parte de nimicirea ce va veni peste fâșia Gaza. Israelii trebuie să iasă afară înainte de aceasta.

Avem și punctul următor: la ce-i folosește unui rabin să țină tare de Tora în sinagogă, și s-o îmbrățișeze, fără ca măcar să se gândească să privească în Tora, și să citească ce scrie în Tora. La fel se întâmplă astăzi [și în creștinism]. Câți nu au Biblia și o răstălmăcesc, și nu le este descoperită de către Dumnezeu... Nu este de ajuns să aperi Tora pe terenul Dușmanului, ci trebuie să te întorci cu Tora pe terenul făgăduit astfel ca Dumnezeu să-Și poată confirma Cuvântul în poporul Său. La fel este și cu noi în acest timp: noi nu mai putem să mergem cu vestirea adevărată în niciuna din bisericile creștine. Cu ani în urmă lucrurile încă mai stăteau altfel. Și eu îmi amintesc de câte ori am predicat în bisericile baptiste, metodiste, chiar și în Kosovo, în Pristina și indiferent unde ar fi fost, la adventiști, și pretutindeni. Dar azi, când lumea întreagă știe despre ce este vorba în mesajul timpului de sfârșit, și anume, corectura divină – totul trebuie readus la Cuvânt. Între timp ei au primit literatura noastră și iată că numai unul aici, și altul acolo iasă afară. Masele largi sunt convinse de învățăturile proprii. Și încă îmi mai aduc aminte când într-o sâmbătă înainte de masă, împreună cu fratele Menard am fost într-o biserică adventistă, și el mi-a spus:

„Ai grijă, aici se ține sabatul.” Și eu întotdeauna am știut să mă port frumos. Însă cu toate acestea adevărul trebuia predicat în dragoste. Unii oamenii au impresia că în Apoc. 1 unde scrie Ioan „În ziua Domnului eram în Duhul” era vorba despre duminică, iar alții spun „Nu, ci era sabatul.” Nu era nici sabat, nici duminică! Era vorba despre ceea ce se va întâmpla în ziua Domnului. Nu era vorba de o zi de 24 de ore, ci era ziua Domnului – o perioadă de timp. Iar Ioan a fost în Duhul în ziua Domnului. Eu pur și simplu am ceva împotriva tuturor răstălmăcirilor. Și după aceea când se merge până acolo încât să se spună că „Cine nu ține sabatul are semnul fiarei” atunci lucrurile sunt foarte serioase, iar eu mă opun. Acest lucru nu se mai poate îngădui. Atunci trebuie să mergem în Apoc. 13, la ultimul verset, și acolo este scris: „Cine are pricepere, să socotească numărul fiarei. Căci este un număr de om.” Nu este numărul unui sistem, ci al unui om care reprezintă un sistem întreg. Deci, înapoi la învățătura biblică, înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu, înapoi la cucerirea întregului teritoriu pregătit (făgăduit) de Dumnezeu pentru noi prin har.

Un alt punct care trebuie amintit este acesta: așa cum evreii sunt aduși înapoi din toate neamurile, iar acum chiar și din fâșia Gaza înainte de a veni nimicirea, tot așa și Biserica Mireasă din toate popoarele, limbile și neamurile trebuie chemată afară, trebuie să devină o Mireasă a Cuvântului fără nici un amestec, și trebuie sfințită în Cuvântul adevărului, și trebuie și spălată în sângele Mielului. Dacă privim la vremurile acestea, atunci vedem cu adevărat prorocia biblică în împlinirea ei și ne bucurăm că în cele din urmă se va instaura rânduiala divină în ce privește Israelul, când Domnul va Își va începe domnia. Iar cine citește în Ezechiel 47 și 48, poate să ia harta și să vadă cum și-au primit semințiile teritoriul repartizat. Și așa va fi totul atunci când rânduiala divină va fi instaurată din nou în țara făgăduită Israelului.

Frați și surori, haideți să lăsăm răspunderea în mâna Domnului nostru, astfel ca rânduiala divină să fie așezată fără întârziere și în viețile noastre. Și atunci Dumnezeu va lucra cu noi cum dorește și dușmanii vor fi puși la picioarele Lui. Căci așa este scris în Psalmul 110: „Șezi la dreapta Mea, până voi pune pe vrăjmașii Tăi sub picioarele Tale.” Și noi știm că pe crucea Golgotei ne-a fost dăruit tot ce ne-a făgăduit Dumnezeu. Și ne aparține, pentru că așa este scris în 2 Cor. 1:20 „În adevăr, făgăduințele lui Dumnezeu, oricâte ar fi ele, toate în El sunt „da”; ...și „Amin”, ...prin Isus Hristos, Domnul nostru.” Și lăsați-mă să spun azi în Numele Domnului: toți cei ce cred Cuvântul făgăduinței pentru vremea aceasta, și anume că Dumnezeu a trimis un proroc ca să ne întoarcă inimile înapoi la început, frați și surori, dacă credeți această făgăduință din toată inima, atunci vă rog să credeți că toate făgăduințele se vor împlini cu cei ce cred făgăduința principală pentru acest timp. Așa a fost cu Ioan botezătorul. Erau multe făgăduințe, desigur. Dar făgăduința principală era: „Iată, trimit înaintea feței Tale pe solul Meu, care Îți va pregăti calea înaintea Ta.” Și toți cei care au crezut această făgăduință în vremea aceea și au văzut-o împlinită înaintea ochilor lor, și care s-au lăsat pregătiți și au fost de asemenea botezați, toți aceia au primit legătura cu următoarea lucrare a lui Dumnezeu.

Și, frați și surori, de când fratele Branham a fost luat acasă, Dumnezeu continuă să lucreze, desigur. Ar fi cu adevărat foarte trist dacă am putea mărturisi

numai despre ceea ce a făcut Dumnezeu, și să spunem „Asta a fost odată, iar acum nu mai este.” Nu la Dumnezeu! Așa cum Dumnezeu a avut un Moise – și aici nu este vorba despre Elisei sau Iosua, ci este vorba despre faptul că Biserica nou testamentară a fost scoasă afară din robie, și pășește pe terenul făgăduit. Acum este vorba despre cât teren putem cuceri noi prin credință.

Haideți ca azi să fim întăriți în credință și să luăm toate făgăduințele și să le pretindem prin credință. Și așa cum am citit, Dumnezeu a spus: „Niciodată nu voi rupe legământul Meu cu voi.” „Toate făgăduințele pe care vi le-am dat, se vor împlini.” Să fie altfel azi? Să fie altfel acum? Poate Dumnezeu să rupă legământul pe care l-a făcut cu noi prin Isus Hristos pe crucea Golgotei, când Domnul nostru a spus „Acesta este legământul cel nou în sângele Meu”? Și noi nu trebuie să fim fricoși, mai ales în ce-i privește pe dușmani. Iar dușmani sunt pretutindeni în jurul nostru. Dar vă rog luați în serios Cuvântul Domnului nostru, și anume că pe crucea Golgotei EL a biruit toți dușmanii, și că Dumnezeu era în Hristos ieșind biruitor asupra tuturor dușmanilor, iar Domnul nostru a înviat a treia zi ca să aducă dovada că moartea este biruită, că locuința morților este biruită, că Satana este biruit. „Pentru că Eu trăiesc, și voi veți trăi.” Așa cum s-au împlinit toate făgăduințele în Răscumpărătorul, tot așa trebuie ca toate făgăduințele să se îplinească în cei răscumparați, și se vor împlini.

Și haideți să ne amintim ce am spus mai înainte. Zona aceea care nu a fost cucerită a devenit un laț pentru popor. Frați și surori, să fim total pentru Isus. Așa dorim să umblăm în viața aceasta. Jumătățile de măsură nu ne aduc biruința, așa cum spune o cântare germană. Trebuie să ne decidem total să-L credem pe Dumnezeu. Eu nu știu dacă ați observat acest lucru, dar Domnul mergea înaintea poporului Israel: ei trebuiau numai să-L urmeze. Iar în chivotul legământului era legământul divin, făgăduințele lui Dumnezeu. Și oriunde-l duceau, și pe orice loc călca talpa picioarelor lor, acela le aparținea, și le aparține veșnic. Pentru că Dumnezeu a spus: „Acesta vă este dat ca moștenire, în toate generațiile.”

Deci, haideți ca noi ca Biserică nou testamentară să învățăm din aceasta. Dumnezeu Și-a asumat răspunderea: noi nu trebuie să fim fricoși, ci în credință să primim mântuire, eliberare și vindecare. Pentru că așa este scris: că Domnul nostru ca Răscumpărător, ca Fiul lui Dumnezeu a murit pentru noi pe crucea Golgotei, că Dumnezeu era în Hristos împăcând lumea cu Sine. Și așa este scris în Coloseni 1:[14] „în Care avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor.” Și avem chiar mai mult: noi avem vindecarea; prin rănilor Lui am fost vindecați. La fel de sigur cum Domnul nostru a fost lovit și bătut în trupul Său... și nu numai atât. El a suferit o durere atât de mare... pentru că așa este scris: „om al durerii”. Nici măcar nu te puteai uita la El. El a purtat pentru noi o asemenea durere, o asemenea suferință, când a luat asupra Sa păcatul nostru, vina noastră, chinurile noastre. EL a luat asupra Lui tot blestemul, și a murit pe crucea Golgotei după ce a strigat cuvintele „S-a isprăvit.” Haideți să credem azi din toată inima că fiecare făgăduință dată de Dumnezeu, ne este dăruită prin Isus Hristos, este cu adevărat a noastră; noi avem un

drept divin de a ne pune picioarele credinței pe fiecare făgăduință. Aceasta nu este trufie ci este privilegiul nostru dat de Dumnezeu.

Și o mai spun odată, înainte de a încheia: toți se poticnesc făgăduința principală; creștinismul întreg nici măcar nu vrea să audă, și toți care poate că au auzit-o odată spun: „Oh, aceasta s-a împlinit deja cu Ioan botezătorul.” Însă cu Ioan botezătorul s-a împlinit numai prima parte, la prima venire a lui Hristos. Acum s-a împlinit a doua parte, înaintea celei de-a doua veniri a lui Hristos. Dumnezeu a rânduit lucrurile așa. Însă noi o putem vedea numai dacă ne-o descoperă Dumnezeu. Nu poți vorbi cu nici un om despre asta, cu nici un pastor, cu nici un preot, cu nici un predicator, cu nici un evanghelist, cu nici un carismatic. Dumnezeu vorbește cu noi, și dacă noi credem ceea ce ne spune El în Cuvântul Său, ne va fi descoperit prin harul Său. Și apoi nu ne mai consultăm cu carnea și cu sângele. Fiți sinceri: fiecare predicator, fiecare preot dă răspunsul lui personal. Nouă nu ne trebuie. Eu am nevoie de răspunsul lui Dumnezeu. Eu am nevoie de Scriptură ca răspuns dumnezeiesc. Și dacă o credem, ne va fi descoperit.

Acum am o întrebare: câți dintre noi sunt convinși cu adevărat că în timpul nostru [s-a împlinit] făgăduința din prorocul Maleahi, ultimele două versete: „Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată.”- confirmată în Mat. 17:11, Marcu 9:12? Câți cred astăzi și văd deosebirea că pe de o parte a venit Ioan botezătorul în duhul și puterea lui Ilie, cum este scris în Luca 1:11-18, iar partea a doua a prorociei, și anume ca inimile copiilor să fie întoarse la părinții lor, se îplinește în timpul nostru? Spuneți AMIN. Așa este. Și o spun din nou: despre aceasta nu poți vorbi cu nici un om. Dumnezeu ni se adresează personal și ne descoperă Cuvântul și voia Lui. Și doresc s-o mai spun o dată: oricine crede această făgăduință principală pentru vremea noastră, și are parte de slujba pe care ne-a dat-o Dumnezeu, pentru că este împlinirea făgăduinței biblice pentru vremea noastră, în această făgăduință principală este cuprins totul. Și la fel de sigur cum Dumnezeu face cu noi începutul, la fel de sigur va continua și ne va conduce până la desăvârșire, până când ajungem de la credință la vedere.

Noi vedem că se întâmplă ceea ce repetat fratele Branham de 41 de ori, ceea ce i s-a spus în 11 iunie 1933 „Așa cum a fost trimis Ioan botezătorul ca să premergă prima venire a lui Hristos, tot așa și tu ești trimis cu un mesaj care va premerge a doua venire a lui Hristos.” Este necesar să fim foarte atenți la fiecare cuvânt. Nu „Tu vei fi trimis ca premergător” ci „Tu vei fi trimis cu un MESAJ care va premerge a doua venire a lui Hristos.” Și noi vedem acest lucru împlinit în toată lumea. Câți văd acest lucru împlinit? Ridicați mâinile. Desigur, așa este. Noi nu interpretăm, ci avem parte de ceea ce face Dumnezeu în timpul nostru. Dacă există o comparație între ceea ce s-a întâmplat pe vremea lui Iosua și ceea ce se întâmplă acum, atunci haideți să credem Cuvântul lui Dumnezeu în totalitate, și să avem încredere că Dumnezeu va face totul bine. Și nici o făgăduință nu va rămâne neîmplinită, pentru că Dumnezeu veghează asupra Cuvântului Său și asupra noastră, care am crezut și am primit Cuvântul Său. Și astfel, fiecare făgăduință se va împlini, și noi ne putem pune piciorul credinței pe aceasta. Și toți dușmanii nu vor fi puși numai la picioarele

Domnului nostru, ci și la picioarele Bisericii. De aceea scrie Pavel în Romani „Dumnezeul păcii va zdrobi în curând pe Satana sub picioarele voastre.” Noi dorim să trăim faptul că nu numai am auzit făgăduințele lui Dumnezeu, ci acestea să devină o realitate divină în viețile noastre și să putem vedea cum biruința lui Dumnezeu câștigată pe crucea Golgotei și confirmată prin învierea lui Isus Hristos, biruința aceasta să devină o biruință divină în mijlocul nostru, prin har. Mulțumiri să fie aduse Dumnezeului Atotputernic.

Gaza încoace, Gaza încolo. A sosit vremea. 21 se așezări au fost evacuate. Totul este pregătit, ca nimicirea să poată veni. Cuvântul este trimis în toate popoarele, limbile și neamurile înainte de a veni nimicirea vestită în Apoc. 17, și mai ales în Apoc. 18: „cetatea mare, care are stăpânire peste împărații pământului”... și este scris de trei ori în Apoc. 18, că într-un singur ceas va fi nimicită. Deci, „voi, poporul Meu, ieșiți afară; nu vă atingeți de ce este necurat, ca să nu fiți loviți cu urgiile ei.” Hotărârea a fost luată. Dumnezeu ne-a ajutat să credem așa cum spune Scriptura, și a făcut aceasta la sfârșitul zilei mântuirii. Și noi ne bizuim pe împlinirea tuturor făgăduințelor lui Dumnezeu.

Dumnezeului Atotputernic, Dumnezeului lui Avraam, Isaac și Iacov, Dumnezeului lui Israel care a devenit Tatăl nostru prin Isus Hristos Domnul nostru, să-I fie adusă lauda și cinstea acum și în veci. Aleluia. Amin. Să ne ridicăm să-I mulțumim Domnului.

Dacă sunt frați sau surori care au o dorință deosebită care să fie adusă în rugăciune, veniți în față în timp ce cântăm „Așa cum sunt”. [...]

Domnul nostru spune: „pe cel ce vine la Mine, nu-l voi izgoni afară.” Astăzi El încă mai este Același. Evanghelia lui Isus Hristos devine puterea lui Dumnezeu pentru cei ce cred. Puterea lui Dumnezeu se va descoperi și astăzi în acest loc prin harul Său, în aceia care o cred. Vestirea evangheliei lui Isus Hristos Cel răstignit și înviat este în legătură cu tot planul mântuirii. Și toate făgăduințele sunt cu adevărat „DA și AMIN” și trebuie să se împlinească, și se vor împlini cu noi: mântuire, vindecare, de fapt tot ce ne-a dăruit Dumnezeu în Hristos, putem duce cu noi acasă astăzi. Puteți voi toți să credeți? Nu este vorba despre ce simțiți, ci este vorba despre credință. Mai întâi trebuie să crezi, și după aceea simți vindecarea. Orbul mai întâi a crezut că-și va primi vederea, și după aceea a văzut. Leproșii mai întâi au crezut că vor fi curățiți, și după aceea au fost curățiți. Mai întâi credință, și după aceea Dumnezeu lucrează, și apoi se împlinește ceea ce ne-a făgăduit El prin har.

Câți ar dori să trăiască cu Dumnezeu iertarea păcatelor, să devină copii al lui Dumnezeu, să primească siguranța că Domnul i-a acceptat? Câți doresc ca harul lui Dumnezeu, neprihănirea prin credință, iertarea, mântuirea deplină din partea lui Dumnezeu, să se descopere în viețile lor? Ridicați mâinile. Da, sunt unii. De fapt toate biserica are mâinile ridicate. Amintiți-vă de predica fratelui Branham, când unii oameni și-au ridicat mâinile și el a spus: „Cu toții avem nevoie de aceasta.” Și după aceea toți și-au ridicat mâinile.

Câți au un necaz lăuntric, o legătură de care nu pot scăpa? Voi simțiți că nu puteți face ceea ce ați dori de fapt să faceți, și că ceva vă forțează să faceți anumite lucruri care sunt împotriva voinței voastre, și aveți nevoie de o eliberare în duh. Mulțumesc. Aici – da, avem câțiva.

Iar acum, cine are nevoie de vindecare? Binecuvântat și lăudat să fie Domnul. Puteți voi să credeți că la fel de sigur cum Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, a murit pe crucea Golgotei luând asupra Lui tot blestemul provocat de păcat, și toată neascultarea și fărâdelegea – El a anulat despărțirea de Dumnezeu și ne-a dăruit împăcarea cu Dumnezeu împreună cu tot ce cuprinde aceasta: mântuire, vindecare, eliberare. Spuneți AMIN, dacă o credeți.

Acum ne vom ruga împreună. Iar fratele Russ este cunoscut pretutindeni ca un bărbat al rugăciunii. Ne vom ruga împreună, dar astăzi doresc ca fratele Russ să vină în față și să se roage cu noi toți, și apoi vom mulțumi și împreună.

Dumnezeule credincios, noi am auzit Cuvântul Tău, iar acești frați și surori dragi se încred în harul Tău, în Cuvântul Tău, și au venit cu toate dorințele lor. Doamne Isuse, numai Tu poți să le dăruiești, și Tu le dăruiești, acum, în clipa aceasta. Tu dăruiești fiecăruia ceea ce are nevoie.

Dumnezeule credincios, noi privim la Tine, nu la un om, nu la fratele Russ sau la fratele Frank, ci noi privim la Tine, Doamne. Tu poți face totul bine. Binecuvântat și lăudat să fie Numele Tău scump și sfânt. Aleluia. Duhul Tău să vină peste noi toți, așa cum a venit în Ierusalim, în camera de sus. Noi Te rugăm; dorim ca toți să fim umpluți cu Duhul Tău cel sfânt. Aleluia. Slavă Numelui Tău. Descoperă-Te Doamne în mijlocul nostru, în toate inimile.

Să cântăm „Aleluia, s-a terminat / Isus al meu m-a eliberat”. [...] El a făcut-o. Credeți-o din toată inima, și mergeți și mulțumiți Domnului că a isprăvit totul pentru voi. Primiți-o prin credință. EL a făcut-o. Atunci se va întâmpla. Aleluia. Laudă și mulțumiri Domnului.

Frați și surori, scumpi prieteni, primiți-o astăzi prin credință: Domnul și Răscumpărătorul nostru nu ne-a dăruit numai 90% sau 95%, ci ne-a dăruit tot ce făgăduit. El ne-a dăruit toată țara, nu așa cum a fost pe vremea lui Iosua. Ci nouă Dumnezeu ne-a dat mântuire deplină. Binecuvântat și lăudat să fie Domnul, Dumnezeul nostru. Ceea ce nu a putut fi sfârșit pe de-a-ntregul pe vremea lui Iosua, s-a încheiat atunci când Domnul nostru a strigat „S-a isprăvit!” „S-a isprăvit!” Aleluia. Laudă lui Dumnezeu.

Haideți să cântăm „Aleluia, fii slăvit!” [...]

El a făcut-o. Noi credem acest lucru. El ne-a vindecat, El ne-a eliberat – noi o credem. El a făcut totul. Noi o credem din toată inima. Cine o crede, să ridice mâna ca mărturie că o crede din toată inima, și a primit-o. Uneori Domnul nostru a spus: „Duceți-vă și arătați-vă preoților!” Altă dată EL a spus: „Du-te de te spală în scaldătoarea Siloamului.” De fiecare dată trebuia să aibă loc o acțiune, ca să fie dovedit și arătat altora că Dumnezeu a lucrat. Noi astăzi putem să mărturisim prin

faptul că ridicăm mâinile spre El: „S-a isprăvit! Cu mine s-a întâmplat.” Nu mai vorbiți despre boala pe care ați avut-o. Mărturisiți vindecarea voastră. Nu mai vorbiți despre dușmanii care v-au atacat, ci vorbiți despre faptul că Domnul i-a pus pe toți sub picioarele voastre și v-a dăruit biruința Lui, prin harul Său. Căci așa este scris în 1 Ioan [5:4]: „și ceea ce câștigă biruință asupra lumii, este credința noastră.” Aleluia.

Surorile noastre din Iran sunt aici? Ele au fost musulmane și și-au dedicat Domnului viețile lor. V-ați dedicat viețile Domnului. N-ați acceptat doar un creștinism exterior. La noi nu este un creștinism, ci este numai Isus Hristos. Creștinismul este în toată țara și pretutindeni. Dacă sunteți întrebate, spuneți tuturor oamenilor că voi L-ați primit pe Isus Hristos ca Mântuitorul și Salvatorul vostru. N-ați primit un creștinism, ci L-ați primit pe Hristos. Creștinismul este o religie. Isus Hristos este Mântuitorul! Noi trebuie să deosebim aceste lucruri. Dumnezeu să vă binecuvânteze! Veniți aici în primul rând. Noi trebuie să ne rugăm pentru voi, într-un mod deosebit, pentru ca Dumnezeu să vă elibereze de toate tradițiile voastre. Voi știți cum stau lucrurile în islam. Noi n-avem nimic împotriva cuiva; noi avem ceva împotriva faptului ca oamenii să fie mințiți. De aceea noi vestim Cuvântul adevărat, ca oamenii să fie aduși la Dumnezeu. Voi puteți să mărturisiți că L-ați primit pe Isus Hristos, și s-o spuneți tuturor oamenilor. Spuneți „DA” și spuneți „AMIN”. Atunci ne rugăm împreună.

Dumnezeul cel mare, în Numele lui Isus Hristos, Domnul nostru, ne punem mâinile pentru ca aceste surori să fie eliberate de toate tradițiile și de toate minciunile lumești. În Numele sfânt al lui Isus, primiți mântuirea deplină. În Numele sfânt al lui Isus. Aleluia. Amin. Cinste lui Dumnezeu.